

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 10

בפני כבוד השופט אילן בן-דור

טטיאנה משצ'נינובה

מבקשים

נגד

ישראל אהרוני

משיבים

תוכן

- א. ההליך והרקע..... 2
- ב. תמצית הטענות העיקריות בבקשה ובהתנגדות הנחרצת לה..... 2
- ג. ההכרעה..... 5
- ד. ההנמקה..... 5
1. הפן המשפטי..... 5
- 1(א) כללי- המסגרת הנורמטיבית הדיונית כללית הנוגעת לביטול ההחלטה במעמד צד אחד..... 5
- 1(ב) . התקנות הנוכחיות..... 6
- 1(ג) התקנות החדשות והשלכתן על ביטול החלטה במעמד צד אחד בשנים לב להסדר הקונקרטי ועקרונות היסוד 7
- 1(ד) להלן תוצג רשימה לא ממצה של נפקויות הרפורמה על ביטול החלטה במעמד צד אחד ובפרט לגבי פינוי מושכר 11
- 8
- 1(ה) האבחנה הבסיסית ושני השיקולים המרכזיים לצורך הפעלת סמכות הביטול בס' 201 לתקנות הנוכחיות ובס' 131 13
- לתקנות החדשות..... 10
- 1(ה)(1) סד הזמנים..... 10
- 1(ה)(2) שני סוגי מקרים הרלבנטיים לביטול החלטה שנתנה במעמד צד אחד..... 10
- 1(ה)(3) השיקולים המרכזיים שחובה לשקול במקרה של ביטול מתוקף שיקול הדעת השיפוטי 11
- 1(ה)(4) לא די בטענה בעלמא שיש למחדל סיבה..... 11
- היחס בין המבחנים המרכזיים לצורך ביטול מתוקף שיקול דעת שיפוטי..... 12
2. מן הכלל אל הפרט..... 13
- ד 2 (א) עיתוי הבקשה..... 13
- ד 2 (ב) (1) המבקשת התעלמה מהחובה לתת טעם למחדל מהגשת כתב הגנה..... 13
- ד 2 (ב) (2) לא די בהסבר מעורפל ודל לסיבת אי ההתייחסות..... 14
- ד 2 (ג) למעלה מהנחוץ, אציין שבחינת סיכוי הצלחה לא מצדיקה ביטול פסק הדין עתה..... 14
- ד 2 (ג) (1) המבקשת חבה בתשלום תמורה כמו בכל עסקת שכירות מהסיבות העיקריות הבאות: 15
- ד 2 (ג) (3) המבקשת אינה רשאית לסמוך על הסכם ג'נטלמני עם מכר קרוב..... 15
- ד 2 (ג) (4) המבקשת אינה רשאית להתנער מתשלום גם לפי הפסיקה והדין כללי..... 16
- ד 2 (ג) (5) למבקשת אין זכות להחזקה לצמיתות או כאוות נפשה..... 16
- ה.סוף דבר..... 17

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

א. ההליך והרקע

1. בקשה לבטל פסק דין, שניתן בהיעדר הגנה, בהליך המהיר והמיוחד, לפינוי מושכר. ההליך הזה, מעוגן כיום בפרק ט"ז 4 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות הנוכחיות"). ההליך לפינוי מושכר נותר מיוחד ומאובחן גם בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות החדשות"). (הצדדים יכנונו לצורכי נוחיות גם לפי מעמדם בחוזה השכירות המקורי)
2. פסק הדין, ניתן ביום 28.7.20 בתביעה שהמשכיר הגיש, כבר ביום 16.3.20. הבקשה לבטל אותו, הוגשה, רק ביום 2.9.20. כלומר, למעלה מחמישה חודשים, לאחר הגשת כתב התביעה. השוכרת גם ביקשה לבטל חיוב בהוצאות, ולהאריך מועד להגשת כתב הגנה.
3. אוסיף, שהמבקשת, לא התייצבה לדיון ביום מתן פסק הדין, כי הסתפקה בבקשת הדחייה שצורף לה מסמך רפואי לפיו: "אינה מסוגלת לעבוד מיום 27.7.20 ועד ליום 29.7.20". במסמך, לא הובהר מדוע נבצר ממנה להתייצב לדיון בבית משפט. גם עורך הדין מטעם המבקשת, לא התייצב לדיון למרות שלא נדחה.
4. להשלמת התמונה, שגם ביום 17.5.20 שיועד בתחילה, לדיון קודם, הוגשה בקשת דחייה הנחזית מטעמה. לבקשה צורף אישור מחלה עם פרטיה ולפיו אינה יכולה לעבוד מיום 17.5.20 ועד ליום 18.5.20. הדיון הקודם, אמנם נדחה, אך מטעמים אחרים, והמבקשת, הופנתה להחלטה מיום 11.5.20 שהתייחסה, גם לצורך בהגשת כתב הגנה, וגם להארכת מועד מסוימת, עקב נגיף הקורונה מכוח תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א-1991.
5. על גוף בקשת דחייה שהוגשה ביום מתן פסק הדין, הוטבעה בפתקית ההחלטה: "ניתן פסק דין כאמור בפרוטוקול".
6. אוסיף, שביום 15.9.20 הגישה המבקשת בקשה להחלטה בבקשה לביטול פסק הדין. אך בהמשך, ולאחר פנית התובע, אישרה שלא המציאה את בקשתה למשכיר לטענתה מחמת טעות משרדית.
7. אגב, המשיב הגיש הודעה בדבר ההמצאה במסירה אישית של המסמכים לשוכרת, וציין גם מגעים מול עורך הדין מטעמה.

ב. תמצית הטענות העיקריות בבקשה ובהתנגדות הנחרצת לה

הבקשה

8. בבקשה לביטול פסק הדין - המבקשת טענה, שיש לבטל את פסק הדין, שניתן נגדה בהיעדר הגנה. מתוקף שיקול דעת בית המשפט מהטעמים הבאים:
9. לעניין הטעם למחדל -

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

- א. המבקשת משום מה, טענה שיש לבטל פסק הדין שניתן בהעדר הגנה- מחמת הטעם שהיא ציינה לאי התייצבות לדיון כלומר, המבקשת, התעלמה מהטעם לאי הגשת כתב ההגנה שהוא המחדל שביסוד פסק הדין.
- ב. לגבי הטעם לאי התייצבות לדיון- המבקשת, מסרה הסבר לקוני ומעורפל, בדבר "מחלה שפקדה אותה". הבקשה, לא הבהירה מהי המחלה, ומדוע יצרה, לטענתה, נבצרות, מהתייצבות ביום הדיון לזמן הדיון, שנקבע לאחר שנדחה מועד קודם. המבקשת, גם לא הסבירה מדוע לא התייצב עו"ד מטעמה, למרות שלא ניתנה החלטה הדוחה את הדיון.
- המבקשת הסתפקה בהצגת האישור המפורט לעיל.
10. לעניין סיכויי ההצלחה- המבקשת טענה, במעורפל, לסיכויי הצלחה מהסיבות העיקריות הבאות:
- א. המבקשת טענה להעדר יריבות- ודוק- היא לא התכחשה להחזקתה במושכר, בהמשך להסכם עמה, שצורף לתביעה. המבקשת, גם לא חלקה על כך שהיא לא שילמה את דמי שכירות ושהמשיב לא קיבל דמי שכירות. אולם, לטענתה היה "הסכם ג'נטלמני" עם אדם אחר, "מר סמיון" שתואר כמכר קרוב שלה (ולא של התובע) (סעיף 10)(להלן: "המכר הקרוב או מר סמיון") בעטיו היא אינה חבה לאחר תקופת השכירות המקורית. לטענתה מר סמיון הוא אשר שילם בעד החזקתה במושכר והוא שצריך לשלם עבורה גם בהמשך.
- ב. המבקשת, טענה שככל שהיו הפרות, הן בוצעו מצד המכר הקרוב ולא מצידה. (ס' 12-15). המבקשת גם לא חלקה על כך שמר סמיון, לא שילם עבור שהותה, למשכיר דמי שכירות, ואף חלקה לא על שדמי שכירות לא שולמו גם באשמת אותו מר סמיון. לטענתה אי התשלום נעשה "בעיקר באשמתו", של המשיב שדרישותיו מנעו תשלום (ס' 17). לטענתה, מר סמיון שהה החל מ- 1.20 בחו"ל, במיקום שלא פורט, ושהתובע רצה תשלום במזומן מנע ממנו תשלום. יוער, כי לא הובהר מיקום השהות, לא הובהר עיתוי התשלום האחרון במזומן, ומדוע לא שולם טרם היציאה לגרסתה ובאמצעות אדם אחר (ס' 20).
11. המבקשת טענה שפסק הדין הומצא לה ביום 12.8.20. המבקשת לא ציינה מה היה עיתוי הידיעה על פסק הדין שניתן ביום בו ביקשה דחייה. כאמור בהחלטה בפתקית שהוטבעה ביום 28.7.20 על הבקשה הייתה הפניה לפסק הדין.
12. מהפן המשפטי- לטענת השוכרת, מוצדק לבטל את פסק הדין מכוח תקנה 201 לתקנות הנוכחיות, מחמת הטעם שנתנה לאי התייצבותה, כדי לאפשר לה יומה ולמימוש זכותה גישתה לערכאות. לטעמה, הסיכוי להצלחתה מעולה.
13. לבקשה לביטול פסק הדין, לא צורף תצהיר המכר הקרוב של המבקשת.
14. לבקשה לביטול פסק הדין, צורף רק תצהיר המבקשת ולתצהירה לא צורפה אסמכתא למיקום שהות מר סמיון, לעיתוי בו ניתן היה להגיע משם לישראל. לא צורף כל מסמך המתייחס לניסיון לשלם את דמי השכירות.
- התשובה לבקשה**
15. בתשובה לבקשה לביטול פסק הדין טען המשכיר שדין הבקשה להידחות. לטענתו מדובר בטענות סרק שנועדו לחמוק מאחריות משפטית ומעשיית עושר על חשבונו בכל יום נוסף בו היא שוהה במושכר (סעיף 20). את עמדתו נימק בסיבות העיקריות הבאות:
16. בנוגע לטעם שבחרה המבקשת לתת למחדל- שבגינו ניתן פסק דין בהעדר הגנה- שהוא כאמור טעם לאי התייצבותה- המשיב טען שהמבקשת מזלזלת בהליכי המשפט, ופעלה לאורך כל ההליך כדי להאריך אותו, כדי

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

למשוך זמן, ולחמוק מדיון ענייני. עתה היא אמנסה לחמוק מפינוי המושכר לאחר שלמעלה משנה לא קיבל ולו אגורה שחוקה בגין המושכר (סעיפים 3-4).

א. לגוף הטעם שבו התמקדה שהוא טעם לאי התייצבות, המשכיר ציין שרק ביום הדיון, המבקשת בחרה לשלוח אישור רפואי שאותו כינה "אישור רפואי כביכול לפיו היא אינה חשה בטוב" (סעיף 6).

ב. המבקש התייחס גם לבקשה שהוגשה מטעמה לפני הדיון הקודם (שכאמור בפתיח נדחה לבסוף מסיבה אחרת).

17. בנוגע לסיכויי ההצלחה – לטענת המשכיר, טענות המבקשת הן טענות סרק, המעידות על כך שאין לה סיכוי להגנה. לטענתו, בבקשתה מגולמת הודאה, כי לאורך השנים, היא אשר גרה במושכר, וכי למעלה משנה לא שילמה דמי שכירות (ס' 5 וס' 10). ממילא, יש עילת תביעה כלפיה, ויש לדחות את טענותיה להיעדר יריבות, להיעדר אחריות, ליחסי שכירות בהיותן טענות סרק (ס' 11).

א. ההסדרים פנימיים שהיו למבקשת עם אדם אחר, מר סמיון, לצורך תשלום דמי השכירות לא פוטרים אותה מחובתה לשלם עבור הנכס שהיא שוכרת (סעיף 13).

ב. המשכיר ציין, כי אותו מר סמיון שהיה ערב לתשלום, אמנם העביר חלק מהתשלומים עבור המבקשת, אך שבשום נקודת זמן לא סוכם שחב משפטית לשלם במקומה כשוכרת. (סעיף 14).

ג. אגב, המשיב ציין שהמבקשת עצמה שלמה לתובע לאחר ההסכם שנכתב בשנת 2015 וזאת בשנת 2019, ונתנה תיאור ספציפי לנסיבות התשלום (סעיף 17).

התגובה לתשובה

18. התגובה לתשובה הוגשה ביום 13.10.20 ובעיקרה חזרה על נימוקי הבקשה. אציין מתוכה את הנקודות העיקריות הבאות:

א. ביחס לטעם למחדל – המבקשת, גם בתגובתה, לא התייחסה, לטעם לאי הגשת כתב הגנה במועד, אך טענה שאינה מזלזלת בהליכי משפט וציינה שיוצגה והחליפה עורך דין. ביחס לטעם לאי התייצבות לדיון, לא הגיבה לטענת המשיב כי מדובר ב"אישור רפואי כביכול". כלומר, לא פרטה מדוע נמנעה התייצבות לדיון על סמך אותו אישור, ולא הציגה מסמכים רפואיים המבהירים זאת. (ס' 1-2)

ב. המבקשת טענתה – לא הגישה בקשת דחייה קודמת (סעיף 3). אולם, לא הבהירה הכיצד הוגשה בקשה שצורף לה אישור רפואי עם פרטיה, בתיק שבו היא צד. המבקשת כאמור אישרה שקיבלה שירותים משפטיים מעורך דין (סעיף 6).

ג. ביחס לסיכויי ההצלחה – בתגובה לתשובה לפיה אין לה סיכויי הצלחה, המבקשת חזרה על טענתה להיעדר היריבות אך בנוסף טענה, גם, שהיא "כלל אינה בעלת דין בסכסוך הדן" (סעיף ג בפתיח). לשיטתה, עצם מגוריה בנכס, לא יכול להפוך אותה לבעלת דין (ס' 10). לפיכך, אין בבקשה הודאת בעל דין (ס' 11). לשיטתה, בעל דין האמיתי הוא המכר הקרוב ולה אין חבות מתוקף חוזה או מתוקף כלל משפטי מחייב אחר.

ד. אגב, המבקשת לא התייחסה לתיאור, לפיו שילמה בעצמה בשנת 2019 ובנסיבות הספציפיות המתוארות בתשובה. המבקשת הסבירה את עיתוי התגובה באי המצאה של כתב התשובה.

19. לכתב התגובה – לא צורף תצהיר המבקשת ולא צורף תצהיר המכר הקרוב.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרונני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

20. אקדים ואציין כי כעולה מהנאמר לעיל- אין מחלוקת סביב גרסה עובדתית בסיסית ולפיה הומצא כתב התביעה, ולא הייתה מחלוקת כי בוצעה המצאת המסמכים הנוספים. אין מחלוקת שמבקשת מתגוררת בנכס של המשכיר מאז הסכם השכירות המקורי. אין מחלוקת כי חלה הפסקה בתשלום דמי שכירות למשכיר. גם לא הייתה מחלוקת כי המבקשת יוצגה על ידי עורך דין. בנסיבות אלה, בפרט בהליך זה, ניתן להחליט על יסוד המסמכים שהוגשו. א. כב' השופט גרסוקף ברע"א 5065/20 פלונית נ' פלוני, פסקאות 5-6 (פורסם בנבו, 02.09.2020). ב. כב' השופטת חיות בע"א 823/08 אריה חזן נ' רשות המסים - פקיד שומה נתניה (פורסם בנבו, 04.01.2009), לפיה: "הצורך בחקירת המצהירים קיים, כך נפסק, מקום שהגירסה העובדתית הבסיסית שנויה במחלוקת בין בעלי הדין."

ג. ההכרעה

21. לאחר שעיינתי במסמכים שלפני, מצאתי להותיר ההחלטה בדבר מתן פסק דין בהעדר הגנה על כנה.
22. הנני מחייב את המבקשת, בהוצאות בסך של 1000 ₪.
23. לפנים מהדין, איני מטיל בשלב זה, הוצאות נוספות על המבקשת לטובת המשיב או לטובת אוצר המדינה.
24. לצורך תוצאה זאת, די בכך שהמבקשת לא טרחה לפרט את הסיבה למחדל שביסוד פסק הדין והוא אי הגשת כתב הגנה במועד חרף תקנות והחלטות.
25. מעבר לנחוצות, אציין שהתוצאה הזאת, עולה גם מכך שאין בטענות המבקשת להצביע על סיכויי הגנה, המצדיקים ביטול. להיפך, על בסיס הודאתה הפורמאלית, ונוכח המצב המשפטי שיוצג להלן, הביטול לא יצמיח תועלת, ויש לחסוך בהוצאות של הצדדים ומהזמן הציבורי.
26. להלן יובאו הנימוקים העיקריים להחלטה. לנוכח תקופת מעבר לתקנות החדשות אתייחס גם להן, בהרחבה יחסית ואראה, כי התוצאה לאורן לא הייתה משתנה.

ד. ההנמקה

ד1. הפן המשפטי

ד1(א) כללי- המסגרת הנורמטיבית הדיונית כללית הנוגעת לביטול ההחלטה במעמד צד אחד

27. המסגרת הנורמטיבית החקוקה - הנוגעת במישרין, לבקשה לבטל החלטה שנתנה במעמד צד אחד עודנה, מעוגנת, כיום, בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות הנוכחיות") ובעיקר בפסיקה.
28. אולם, בתקנות, צפויה, כידוע רפורמה, הודות לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות החדשות"). התקנות החדשות, עדיין לא תקפות, אך מקרינות על הניתוח, ויש להתחשב בהן, כי "רוחן כבר מנשבת באולמותינו". כדברי כב' השופטת עובדיה בת"צ (מחוזי מרכז) 49673-11-15 גולדנר נ' אפלייג, פסקה 19 (6.12.2018). ואכן, גם ביהמ"ש העליון כבר משקיף לעבר ההתקנות החדשות שעל סף דלתנו. השוו כב' השופט עמית ברע"א 425/20 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' מוריס והבה (פורסם בנבו, 30.01.2020) וכב' השופטת וילנר ברע"א 4962/19 לוקי בניה ופיתוח בע"מ נ' דורי דנקנר, פסקה 21 (פורסם בנבו, 19.11.2019).

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

17(ב). התקנות הנוכחיות

29. במסגרת התקנות הנוכחיות, עוסקת במישרין, בביטול החלטה במעמד צד אחד, תקנה 201. תקנה זאת, משתרעת על

קשת החלטות ומצבים, שאולי בראשה פסה"ד שניתן בהעדר כתב הגנה מכוח תקנה 97, ופסק דין שניתן בהעדר התייצבות מכוח תקנה 157. יצוין כי כעולה במפורש מתקנה 97 למתן פסק דין בהעדר הגנה אין צורך בנוכחות בדיון ואף לא בזימון אליו.

30. כך מורה תקנה 201: "ניתנה החלטה על פי צד אחד או שניתנה באין כתבי טענות מצד שני, והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשת ביטול תוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, רשאי בית המשפט או הרשם שנתן את ההחלטה – לבטלה, בתנאים שייראו לו בדבר הוצאות או בעניינים אחרים, ורשאי הוא, לפי הצורך, לעכב את ההוצאה לפועל א לבטלה; החלטה שמטבעה אינה יכולה להיות מבוטלת לגבי אותו בעל דין בלבד, מותר לבטלה גם לגבי שאר בעלי הדין, כולם או מקצתם."

31. כעולה מלשון התקנה, היא מקנה סמכות רחבה. הפסיקה, פירשה אותה בליברליות לרקע נקודת האיזון, הנוכחית, שבין אבחנות, ושיקולים שידונו בהמשך. בכך הקנתה הפסיקה, משקל רב לזכות המבקש ביטול לגשת לערכאות, ולהמשיך להתדיין בהן. זאת, בעיקר כשניתן לפצות את הצד שכנגד בהוצאות שהיו לא אחת תלויות בתוצאות. והשוו כב' השופט עמית ברע"א 5736/15 דורון עובד נ' פקיד שומה טבריה (פורסם בנבו, 08.10.2015).

32. אולם, למרות שנקודת המוצא בתקנות הנוכחיות, הייתה ליברלית יחסית, עד נקודת הסיום היו בקשות שנדחו, כמתחייב מהאיזון מול אינטרסים נוספים, ולרקע האבחנות והשיקולים הרלבנטיים שחורגים רק מעניינו של המבקש.

33. אגב, אם בית המשפט מבטל "בתנאים שייראו לו בדבר הוצאות או בעניינים אחרים" התנאים לביטול לא הוגבלו בתקנה הפסיקה דרשה זיקה לפסק הדין שביטולו מתבקש. ראו כב' השופט סולברג ברע"א 4837/14 יואב אסולין נ' פלאפל אסולין 2003 בע", פסקה 14 (פורסם בנבו, 21.10.2014).

34. כבר לרקע התקנות הנוכחיות הפסיקה שיצקה תוכן לסמכות, פיתחה עקרונות ששודרגו בתקנות החדשות. ההתפתחות זאת ממחישה, לטעמי, שיותר לפסיקה מעמד חשוב לאחר הרפורמה בסדרי הדין אף אם נקודת האיזון צפויה להשתנות. הפסיקה לאור התקנות הנוכחיות, התחשבה בין היתר בעקרונות הבאים: א. איסור "השימוש לרעה בהליכי משפט" שהוחל כבר בעבר על התעלמות מחובות דיוניות, עקב ניצול לרעה של מי שסיכל או הקשה על בירור תביעה נגדו והשוו כב' השופטת ביניש בש"א 6479/06 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' משה שנפ (להלן: "עניין שנפ"). ב. הצורך ב"איזון אינטרסים" של הצדדים הישירים, אך גם למול אינטרס ציבורי המגלם גם את עניין המתדיינים האחרים מתבטא גם בפסיקה הנוכחית. בפסיקה אונה תוך מתן משקל יחסי מסוים לכל אינטרס ועם הזמן גברה הכרה בחשיבות האינטרס הציבורי, שלא אחת נפגע עקב התנהלות הצדדים ספציפיים. על כך ראו למשל באסמכתאות הבאות: 1. כב' השופט זילברטל רע"א 1957/12 זהרה חלה נ' יוסף כהן (22.05.2012) (להלן: "עניין חלה"). 2. שלמה לוי, תורת הפרוצדורה האזרחית, מבוא ועקרונות יסוד 141 (מהדורה שניה-2008). 3. ד' שורץ "תחולתו של עקרון תום-הלב בסדר הדין האזרחי" עיוני משפט כא בסדר הדין האזרחי" עיוני משפט כא, 295, 311 (תשנ"ח), המתייחס להשפעה על מתדיינים נוספים. 4. וראו מערכות האיזונים מפי כב' השופט גרוניס ברע"א 9686/09 נאות אואזיס מלונות בע"מ נ' מרדכי זיסר (פורסם בנבו, 21.02.2010). 5. על חשיבות מועדים ראו כב' השופט מינץ בבש"מ 6039/18 יעקב ישראל בצלאל נ' הוועדה המחוזית לתכנון ירושלים (17.10.2018) (להלן: "עניין בצלאל"). ג. זה התחשבו ב"תום הלב הדיוני" וראו כב' השופט ברק בר"ע 305/80 רפאל שילה נ' שלמה רצקובסקי, לה (3) 449, פסקה 2 (1981), שהחילו

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

מכוח סעיף 39 ובאמצעות סעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973. ליישום בהקשר של פינוי מושכר, ראו יישום למשל בתא"ח (שלום ראשל"צ) 36289-10-18 בנימין שבתאי נ' שמעון סעדון, פסקה 22 (פורסם בנבו, 23.02.2019).

התקנות הדנות בפינוי מושכר

35. אוסיף, שבהפעלת סמכות הכללית לבטל החלטה במעמד צד אחד, המשתרעת, כאמור, על מגוון החלטות, יש ליתן את הדעת גם להקשר הקונקרטי, שהינו הליך מזורז וחריג, שהוא הליך של פינוי מושכר. על תכליתו המיוחדת יפים דברי כב' השופט זילברטל שדחה בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין ברע"א 5646/13 יוסף שלום נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי (25.8.13) באומרו גם: "אין להשלים עם מצב של תפיסת חזקה במושכר, גם אם מדובר בדירת מגורים, תפיסת חזקה שלכאורה אינה כדין..... בחסות משיכת זמן בטיעונים משפטיים פרוצדוראליים, שאין מאחוריהם טענות הגנה של ממש לגופו של עניין. לשם התמודדות יעילה עם מצבים קשים אלה, נוסף בשנת תשס"ט פרק טז.. שכותרתו "תביעה לפינוי מושכר". סדרי הדין שנקבעו לעניין זה כוללים לוחות זמנים "הדוקים" ומטילים חובות שונים על בעלי דין, שהמבקש לא עמד בהם, ומכאן החלטתו של בית משפט השלום. התקנות האמורות מבטאות בצורה ברורה את המגמה שלא לאפשר לשוכרים להביא למשיכת הליכי פינוי, ויש להביא מגמה זו לידי ביטוי גם במקרה דנא." והשוו גם כב' השופטת שעשוע בתא"ח (שלום פ"ת) 33324-03-16 מיכל חן זר נ' דן הירשטיין (פורסם בנבו, 12.08.2016).

36. בתביעה לפינוי מושכר, מצא מחוקק המשנה לקבוע כבר בגוף התקנות הנוכחיות, מועד חקוק ברור להגשת כתב הגנה שהוא לפי תקנה 215 י(ב) "בתוך מועד שלא יאוחר משלושים ימים מהמועד שהומצא לו כתב התביעה" (הדגשה לא במקור א.ב.). זאת, בהשוואה להליך הרגיל שלגביו, עיתוי הגשת כתב הגנה, נקבע בהזמנה לדין מכוח תקנה 19. אגב המועד יוותר חקוק וקצר יחסית גם בתקנות החדשות. הואיל, ומועד נקבע בחיקוק חלה לגביו דרישת הטעמים המיוחדים בתקנה 528 להארכת מועד שבחיקוק לא די בכל טעם כי נדרש שהמבקש יוכל ליתן טעמים מיוחדים להארכת מועד לבקש ביטול כשמקום כזה מתייחס. ראו כב' השופטת ביניש, שאף הדגישה את הצורך באיזון מול האינטרס הציבורי בש"א 5636/06 נפתלי נשר נ' שלומי גפן, פסקה 3 (23.08.2006). להרחבה, על מהות הטעם המיוחד והשיקולים הרלבנטיים ראו אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה שלוש עשרה, 1520-1522 (2020) (להלן "גורן").

17(ג) התקנות החדשות והשלכתן על ביטול החלטה במעמד צד אחד בשנים לב להסדר הקונקרטי ועקרונות היסוד

התקנות החדשות באופן כללי מבוטלות לכאורה צמצום של הליברליות הנוהגת בתקנות הנוכחיות

37. על פי התקנות החדשות- על ביטול החלטה על פי צד אחד, חלה במישרין תקנה 131, השוכנת בחלק ב' הדין בסדרי הדין הכלליים.

38. תקנה 131 לתקנות החדשות קובעת: "131. נתן בית המשפט החלטה לפי צד אחד והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשת ביטול בתוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, רשאי בית המשפט לבטלה, בתנאים שייראה לו; הוראה זו לא תחול על פנייה לבית המשפט לפי תקנה 33(ד)."

39. כעולה מלשון תקנה 131, גם כיום מוקנה לביהמ"ש שיקול דעת רחב המגולם בדיבור "רשאי בית המשפט לבטלה, בתנאים שייראה לו" זהו ניסוח לקוני ורחב אף ביחס לניסוח בתקנה 201 שהתייחסה, כאמור ל: "תנאים שייראו לו בדבר הוצאות או בעניינים אחרים"

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרונז' נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני :

40. הותרת סמכות הרחבה לפי לשון תקנה 131 לתקנות החדשות, ואי הגבלתה מראה, לטעמי, כי האבחנות והשיקולים שבפסיקה שדנה באופן הפעלת הסמכות, עודם רלבנטיים. לא נמצאה הצדקה להגבלתם. לא כל שכן לאיונס.
41. הפרשנות תכליתית לתקנה 131 תהיה לפי המטרות בתקנה 1, ולפי יתר עקרונות היסוד שבסעיפים 2-5 שבפרק א' לתקנות החדשות שמעגן לראשונה בתקנות עקרונות יסוד.
- אזכיר- שסעיף 5 הדין באיזון אינטרסים מבהיר במפורש שבגדר החלטה רלבנטיים לא רק אינטרסים של בעלי הדין, בתיק המסוים, אלא גם ובמפורש "אינטרס ציבורי" שאף נקבעה לו הגדרה סטטוטורית במילים הבאות: "נגישות הציבור למערכת בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוט". כלומר, בהגדרת האינטרס הציבורי מגולמת בצורה בהירה גם התחשבות בנגישות כל הציבור למערכת בית המשפט וגם מניעת שימוש לרעה בהליך השיפוט בפרט מצד בעלי הדין.
- בכל תיק פרטני יש להתייחס גם לאינטרס ציבורי.
42. עקרונות היסוד, חולשים גם על דרישת הטעמים המיוחדים בתקנה 176(ב) סיפא, ולאורם יבוצע איזון האינטרסים כיום במקרה של חריגה ממועד הקבוע בחיקוק.
43. פרשנות תכליתית של התקנות החדשות, לאור העקרונות הללו, מובילה ל"נקודת איזון" חדשה קפדנית יותר, וליברלית פחות, גם לגבי הפעלת שיקול הדעת השיפוטי על ביטול החלטה במעמד צד אחד. זאת, לטעמי בפרט כשמבקש הביטול נשען על סוג המקרים שמתוקף שיקול דעת השיפוטי (להבדיל מביטול מחובת הצדק), הן המבקש אינו "בן יחיד". ולנקודת האיזון החדשה בין האינטרס שלו לאינטרסים המעורבים הנוספים המתחשבים במתדיינים האחרים, צפויה השלכה מעשית לאחר שעיקרון איזון האינטרסים עם האינטרס הציבורי הועלה לדרגת עקרון יסוד, ובהשאלה מ"ארתור מילר": "כולם היו בניו".
44. גם התקנות החדשות הקצו במיוחד לפינוי מושכר סדר דין חריג ומיוחד והנאמר **בעניין שלום** רלבנטי בבחינת קל וחומר לגבי התקנות החדשות. בפרט בהליך המהיר הזה נדרשת הקפדה מיוחדת לעומת סדר הדין הרגיל שגם כאמור נקודת איזון חדשה נוכח עליית עוצמתו של האינטרס הציבורי. כאן למשל המועדים מראש הדוקים קצובים וקצרים.
45. הצורך בהקפדה באופן ספציפי בפרט בנוגע לביטול פסק דין שניתן בהעדר הגנה בתביעה לפינוי מושכר עולה כבר מהשוואת המועדים הגשת כתבי הגנה בהליכים השונים. המועדים להגשת כתבי טענות מדורגים במעין "סולם" או "פרמידה" שבקצה העליון שלה פינוי המושכר: א. בשלב הבסיסי - המועד לכתב הגנה בהליך רגיל, בעניין שאינו רשלנות רפואית, מעוגן בסעיף 9(ב) והוא 60 יום ממועד ההמצאה. זהו מועד נדיב, ומרוכך יחסית נוכח נוסח הסעיף המקנה שיקול דעת רחב יחסית להארכת מועד. ב. בשלב הביניים - מצוי מועד הגשת כתב הגנה בדיון מהיר, שאינו פינוי מושכר, אשר נקצב ל 45 יום ממועד ההמצאה. ראו בסעיף 80(ב) - שכותרתו היא הוראות ומיועדים מיוחדים. ג. בשלב האחרון והעליון - בראש הפירמידה, מועד הגשת כתב הגנה בתביעה לפינוי מושכר שהוא רק 30 יום מעת ההמצאה לפי **סעיף 81(ב) לתקנות החדשות**.
46. בלשון אחרת המועד הגשת כתב הגנה בהליך של פינוי מושכר קבוע **בסעיף 81(ב) לתקנות החדשות, קצר במחצית** מהמועד להגשת כתב הגנה בסדר רגיל שלפי **סעיף 9(ב) לתקנות החדשות**, ואף מהיר וקצר מהמועד להגשת כתב הגנה בהליך מהיר שאינו לפינוי מושכר. המועדים בהליך המהיר ולפינוי מושכר קבועים בחיקוק ולא די בהצדקה שאינה מקיימת את דרישת הטעמים המיוחדים בשים לב להליך.

17(ד) להלך תוצג רשימה לא ממצה של נפקויות הרפורמה על ביטול החלטה במעמד צד אחד ובפרט לגבי פינוי מושכר

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

47. הלכה למעשה סברתי שהתקנות החדשות מבשרות לגבי ביטול החלטה במעמד צד אחד, בפרט את השינויים הבאים:
- א. כאמור כנקודת מוצא, הפרשנות התכליתית לתקנות החדשות, עשויה להוביל ל"נקודת איזון" חדשה קפדנית יותר, וליברלית פחות אך תמיד בהתחשב בנסיבות הפרטניות.
- ב. לאור התקנות החדשות, ראוי לטעמי שמבקש ביטול יציין מראש בתצהירו גם מה היה המועד בו נודע לו לגרסתו, על ההחלטה שהוא מבקש לבטל ולא יסתפק בהתייחסות למועד ההמצאה, הפורמאלית. זאת, בנוסף, לחובתו לפרט את הטעמים הרלבנטיים לאבחנה הבסיסית ולשיקולים המרכזיים לפיהם יש להפעיל את הסמכות לפי הפסיקה. ההתייחסות למועד הידיעה, ראויה ומתיישבת עם דברי כב' השופט סולברג **בעניין מאירפלד**. הידיעה היא המטרה להמצאה כמפורט בתקנה 158(א) לתקנות החדשות.
- אגב, באשר למועד המצאה פורמאלית, בפרט לגבי בעל דין מיוצג רלבנטית, ההתייחסות למועד הצפייה מפי כב' השופט מינץ **בעניין עמית כהן**.
- ג. מבית המשפט, המופקד על ניהול ההליך, נדרשת, בחינה זהירה של הטענה על סיבת מחדל ושל האסמכתאות שצורפו לה. בחינה כזאת מתיישבת עם החלטת כב' השופטת נאור **בעניין פסי גולדנברג**.
- ד. עתה בגדר עקרון איזון האינטרסים, שהועלה לדרגת עקרון יסוד, בחקיקת משנה, יש להתחשב במפורש באינטרס ציבורי ובגדרו "נגישות הציבור למערכת המשפט". כלומר, לא רק בנגישות המבקש וזאת בלא לגרוע מחשיבותה של נגישות המבקש שאינו בן יחיד.
- ה. בתקנות החדשות, יש התייחסות מפורשת בכל הליך שיפוטי ראוי והוגן ל"זמן סביר" ולהליך "מידתי ויעיל" בתקנה 2.
- ו. אולם, כשמדובר בהליך מהיר, ומזורז, מראש, ישנה משנה חשיבות לעיתוי הפעולה של המבקש ביטול להסרת המחדל. כאמור, אותה תקופה קלנדרית ב"ציר הזמן הכרונולוגי" הזהה להליך רגיל ולהליך מהיר, עשויה להיות בעלת משמעות קשה יותר ב"ציר הזמן הדיוני" בהליך מהיר. אף אם אין זה שיקול בלבדי.
- ז. מעבר לכך, הלוי' להחלטה מתקצר בהכרח גם בבקשה לביטול, בשים לב לכך שלמבקש אין עתה זכות לתגובה לתשובה.
- ח. בהעדר זכות לתגובה לתשובה, על המבקש ביטול להניח לטרוח ולתן הסבר ראוי בתצהירה כדי להרים לא רק את הנטל שעליו להוכיח את לסיבת המחדל אלא את הסיכוי הצלחת הטענה ולהסביר מדוע יש לו לטענתו הגנה לכאורה. לא ניתן להניח שממילא תהיה זכות תגובה לתשובה ושאפשר יהיה להתגלגל בהמשך.
- ט. בשים לב לנקודת האיזון החדשה, אל מול האינטרס הציבורי, לא באותה קלות תספיק תרופת ההוצאות הכספיות ובשיעור שנהג בעבר. למעשה, דומה ש"תרופת ההוצאות" יעילה יותר, ב"מרשם" התרופות המשפטיות לטובת בעל דין ספציפי, אך פחות יעילה כתרופה על הפגיעה באינטרס הציבור.
- י. אם ישתמש בית המשפט במכשיר ההוצאות, לאחר שהובהר שצד שביצע מחדל היה מודע לו, אך הניח שייסלח לו, ומשך זמן, יש להתחשב במחיר הזמן הציבורי, בהליך הזה, לאומדן ההוצאות בהן תותנה ההזדמנות נוספת לבירור שביקש לעצמו, על חשבון אחרים, וחרף מחדלו, וביחס ישיר להתמשכותו. גם בהקשר זה נדרשת מידתיות.
- יא. ימים יגידו, האם צופן התיקון השלכות על דרגת הממשות, הראייתית ו/או מהותית, לאומדן סיכויי הצלחה. בכל מקרה בל נשכח ששימוש בהליך ראוי והוגן חשוב, "כדי להגיע לחקר האמת, ולהשיג תוצאה נכונה ופתרון צודק של הסכסוך" כעולה מסעיף 1
48. להלן, אתייחס לאבחנות ולשיקולים הרלבנטיים לביטול פסק דין בהעדר הגנה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

ד1(ה) האבחנה הבסיסית ושני השיקולים המרכזיים לצורך הפעלת סמכות הביטול בס' 201 לתקנות הנוכחיות ובס' 131 לתקנות החדשות.

ד1(ה)1 סד הזמנים

49. ראשית- נזכיר שהפעלת הסמכות הרחבה, הן בסעיף 210 לתקנות הנוכחיות, והן בסעיף 131 לתקנות החדשות, מותנית בהגשת בקשה במועד. למועד יש חשיבות ברורה עד כדי כך שנקצב בחיקוק ל- 30 יום "מיום שהומצאה לו ההחלטה", לענין זה ראו נאור ברע"א 4538/11 מיטל צמח נ' דוד גבאי (פורסם בנבו, 03.01.2013). אגב ולענין תחילת מנין התקופה לאחר צפייה ראו כב' השופט מינץ בבש"א 8839/18 עמית כהן נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") (פורסם בנבו, 19.12.2018) (לעיל ולהלן: "עניין עמית כהן")

50. בהקשר של פסק דין במעמד צד אחד, ע"פי הפסיקה, מנין הימים לבקשת הביטול, הנוגעת לשיקולי צדק ויושר דיוני לא נמדד, בהכרח, מיום ה"המצאה הפורמאלית", אלא מיום ה"ידיעה" על ההחלטה שמבקשים לבטל. יפים דברי כב' השופט סולברג ברע"א 1273/15 מאירפלד השקעות וניהול בע"מ נ' סטרפלאסט תעשיות 1967 בע"מ (פורסם בנבו, 21.04.2015) ולפיהם: " מקום שבו מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הגנה, בקשה הנוגעת לשיקולי צדק ויושר דיוני, קשה להלום מצב בו בעל דין היודע בפועל על קיומו של פסק דין ונמנע מלבצע פעולה כלשהי, יתלה את העיכוב בנימוק פורמלי גרידא של אי-המצאה כדין"

51. לענין זה, הפסיקה לא אבחנה בין ידיעת המבקשת, לידיעת הפרקליט הקודם או כל פרקליט אחר. וכבר אמרנו שלמבקשת היה עורך דין. השוו כב' השופט גרוניס ברע"א 8810/11 מקופאל בע"מ נ' אחים רזקאללה בע"מ (פורסם בנבו, 07.02.2012) (להלן: "עניין מקופאל"): "יתרה מזו, ובכך העיקר, אין להפריד לענייננו בין המבקשת לבין פרקליטה הקודם. טענותיה של המבקשת נגד הפרקליט הקודם צריכות להיות מוצגות במסגרת הליך אזרחי שהמבקשת רשאית, כמובן, להגיש נגד אותו פרקליט". וראו למשל יישום בפש"ר (מחוזי י-ם) 33303-01-13 יעקב פוזאילוב נ' אילנה כהן (פורסם בנבו, 17.11.2018) "שנית, הלכה מושרשת היא כי אין בהתנהלות של עורך הדין כדי לפגוע בעיקרון סופיות הדיון, וככל שללקוח טענות לגבי האופן שבו ניהל עורך דינו את ההליך, עליו לנקוט בהליך מתאים כנגד עורך הדין". (הדגשה לא במקור א.ב.).

52. כבר כיום ראוי לטעמי, כי המבקשת ביטול תתכבד, ותציין מה היה המועד שבו נודע לה דבר ההחלטה שעתה היא מבקשת לבטל.

ד1(ה)2 שני סוגי מקרים הרלבנטיים לביטול החלטה שנתנה במעמד צד אחד

53. שנית, בהפעלת הסמכות, נקודת המוצא היא באבחנה הבסיסית הותיקה שבין שני המקרים הבאים:

א. המקרה הראשון- הוא של ביטול מתוך חובת הצדק – כלומר, עקב היות פסק הדין פגום. ב. המקרה השני- הוא של ביטול מתוקף שיקול דעת שיפוטי- כשפסק הדין אינו פגום. על האבחנה ראו בע"א 64/53 יששכר כהן נ' שלום יצחקי, פס"ד ח 395 (1954).

נפקות האבחנה בין שני סוגי המקרים - היא בכך כשפסק הדין פגום, הוא יבוטל מחמת חובת הצדק, בלא צורך להתייחס לסיכויי ההצלחה ולמשקל הטענות, הואיל ולכל אדם קנויה זכות שלא יינתן נגדו פסק דין, אפילו פסק דין נכון וצודק, אלא בדרך משפטית התקינה. כדברי כב' השופטת חיות ברע"א 5448/14 חב' אלגיר טכנולוגיות (2003) בע"מ נ' עו"ד עמית לדרמן מתוקף תפקידו ככונס נכסים על יתרות ים של חברת אינובד פתרונות בע"מ (פורסם בנבו, 05.10.2014).

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

54. במקרה דנן, אין טענה לביטול מחובת הצדק אלא מתוקף שיקול הדעת השיפוטי. לשיקולים בגדרו אתיחס.

ד(1)ה(3) השיקולים המרכזיים שחובה לשקול במקרה של ביטול מתוקף שיקול הדעת השיפוטי

55. **בהחלטה האם להורות על ביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד מתוקף שיקול דעת בית המשפט יש לבדוק קיומם של שני מבחנים מצטברים הכרחיים מרכזיים:**

1. השיקול הראשון הוא- מהי סיבת המחדל של אי הגשת כתב הטענות או של אי התייצבות למשפט. 2. השיקול השני הוא- מה סיכוי הצלחת המבקש, אם יבוטל פסק הדין והוא יורשה להתגונן במשפט. 3. אגב לצד השיקולים המרכזיים הללו עמד בית המשפט על הקשר לזכות הגישה לערכאות אשר נמנעת מבעלי דין שפסק דין ניתן בהעדרו כאמור בעניין חלה. כיום בשים לב לנקודת האיוון בפסיקה חדישה ובתקנות החדשות ניתן משקל ממשי לזכות מתדיינים אחרים ולשיקולים הנוספים שביסוד האינטרס הציבורי. 56. על מבקש הביטול, לנמק ברף המספיק, מדוע מתקיים כל אחד מהשיקולים המרכזיים. המבקש, אינו רשאי להתעלם כליל מאף אחד מהשיקולים המרכזיים. זאת, אף אם השיקול הנוגע לסיכוי ההצלחה נחשב לשיקול העיקרי שיש לקחת בחשבון.

התעלמות מוחלטת מהסיבה למחדל, נחשבה סיבה מספקת, לדחות בקשה לביטול פסק דין. על כך ראו למשל באסמכתאות הבאות:

א. כב' השופט שמגר בר"ע 526/83 יוסף פרושינובסקי נ' שירסון כלל אינבסטמנט האוס בעמ', לז(4) 485 (1983) (להלן: "ענין שירסון") במשפט "השאלה השניה היא עיקר, ולשאלה הראשונה נודעת אך חשיבות משנית.....אך אין זאת אומרת שמותר להתעלם לגמרי מן השאלה הראשונה. מקום שאין בפי בעל-הדין הסבר למחדלו, ידחה בית המשפט את בקשתו בתצהירו לא הראה המבקש טעם כאמור וכן לא טען, כי לא ידע על התובענה שהוגשה נגדו, להבדיל מטענתו שכתבי-בי-דין לא הומצאו לו כדין. אף-על-פי-כן בדק בית-משפט קמא, ככל הנראה, לפני משורת הדין, אם תצהירו" (הדגשה לא במקור א.ב.). כפי שנאמר לא אחת. על המבקש ביטול להסביר לבית-המשפט, ולו רק בדוחק, מה גרם למחדלו.

ב. בי. זוסמן, סדר הדין האזרחי 742 (מהדורה שביעית בעריכת שלמה לוי, 1995" להלן: "זוסמן") בו נכתב: גם אם בית המשפט אינו שם את הדגש על הסבר המחדל, כמו שנתבאר לעיל, המבקש חייב לתת לבית המשפט הסבר ולגלות לו על שום מה נמנע מלהתגונן, ובאין הסבר כזה בתצהיר, לא ייעתר בית המשפט לבקשת ביטול".

ג. וראו כב' השופט דנציגר בע"א 2201/07 חונינסקי נ' אטלנטיס מולטימדיה בע"מ (2.2.09) "ביחס למבחן השני יש לבחון האם המבקש לא הגיע לדיון מחמת זלזול בבית המשפט או מחמת "צירוף נסיבות אומלל", אי הבנה או בהיסח הדעת, או אף בשל רשלנות מסוימת מצד המבקש או בא כוחו.....במקרה שלפנינו, סבורני כי בחינת עובדות המקרה לאור המבחן השני מביאה לתוצאה לפיה אין מקום להורות על ביטולו של פסק הדין אשר דחה את תביעתו של המערער ומשעה שזהו המצב, אין צורך להידרש למבחן הראשון".

ד. השוו גם כב' השופטת ארבל בעא 1205 / 03 א.ש. בוני הכפר בניה ופיתוח בע"מ נ' חיים קמיל (13.1.2005) (להלן: "עניין בוני הכפר"). וכב' השופט ש. לוי ברעא 89 / 442 איאד עלאלדין נ' מדינת ישראל מג (3) 824, עמוד 826 (1989).

ד(4)ה(4) לא די בטענה בעלמא שיש למחדל סיבה

57. על מנת לתת הסבר למחדל גם לו היה רק של אי התייצבות, לא די באמירה סתמית. על המבקש לטרוח להגיש מסמכים רלבנטיים מנקודת הנחה שבית המשפט יבחן אותם. השוו למשל לבחינת מסמכים רפואיים ע"י בית המשפט העליון

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

- כב' השופטת נאור ברע"א 6905/11 פסי גולדנברג בפשט"ר נ' זהבה רובנר (פורסם בנבו, 31.12.2012) (להלן: "עניין פסי גולדנברג"). בדומה לא ניתן לתת סיבה מעורפלת של "תקלה משרדית" בלא לבאר את מהותה כעולה מעניין בוני הכפר.
- היחס בין המבחנים המרכזיים לצורך ביטול מתוקף שיקול דעת שיפוטי
58. אם ניתן הסבר לסיבה למחדל, מבחינת היחס בין השיקולים החשיבות העיקרית היא לרוב לשיקול השני של סיכוי ההצלחה כאמור בעניין שירסון: 'השאלה השנייה היא עיקר, ולשאלה הראשונה נודעת אך חשיבות משנית.....'.
59. עם זאת, הובהר בפסיקה כי "נקבע, כי יהיו מקרים בהם מחדלו של בעל דין הוא כה משמעותי עד שיהא בו כדי להאפיל על התשובה לשאלת הסיכויים אכן, יש להבחין בין מקרים בהם סיבת ההיעדרות נעוצה באי הבנה, היסח דעת, צירוף נסיבות אומללות או אף בשל רשלנות מסוימת, לבין היעדרות שמקורה בזלזול בבית המשפט וללא כל סיבה סבירה "ראו כב' השופט גרוניס בע"א 7657/11 אברהם גריסר נ' דניאל ברמן (פורסם בנבו, 18.06.2012).
60. כשהנתנהגות המבקש לא רק רשלנית, אלא עולה כדי התעלמות מדעת מהליך משפטי, ומגלה יחס של זלזול כלפי חובתו כבעלי דין, הוא לא תמיד יוכל לכפר על מחדליו בהוצאות. ראה בפסק דינו של השופט זוסמן ברע"א 88/72 אברהם אורן נ' דניאל מיכאל ואח' כו (1) 772, עמוד 773 (1972).
- באשר לסיכוי ההצלחה –
61. על מבקש הביטול, לשכנע כי לכאורה יש לו הגנה, אם יוכיח אותה. השוו כבוד השופט אולשן בע"א 276/62 פרידמן נ' פרידמן, פ"ד יז 349 (1963) (להלן: "עניין פרידמן"). במילים אחרות, המדובר ב"הגנה לכאורית". זאת דרישה הכרחית, כי כעולה מדברי כב' השופטת חיות רע"א 9565/09 רינה מרגוליס נ' איגור גנץ (פורסם בנבו, 10.08.2010): "אין טעם להחזיר את ההליך לדיון מקום שברור כי הדבר יוביל בסופו של יום למתן אותו פסק-דין אשר יצא תחת ידי בית המשפט לראשונה".
62. מבקש הביטול, אינו נדרש להוכיח הגנה איתנה ודי בכך שיוכיח הגנה אפשרית כדברי כב' השופטת חיות ברע"א 5904/10 אנדרסון מדיקל בע"מ נ' אוניפארם בע"מ (פורסם בנבו, 14.12.2010). ולא די לו בהגנת בדים כדברי כב' השפי' זילברטל ברע"א 1957/12 זהרה חלה נ' יוסף כהן פסקה 14 (פורסם בנבו, 22.05.2012) (להלן: "עניין חלה"): "שכן אין תועלת בביטול פסק-דין אם אין כל סיכוי שתוצאתו תשתנה לאחר בירור ההליך
63. יפים דברי כב' הש' פרוקצ'יה ברע"א 8292/00 גבריאל יוספי נ' שמואל לוינסון (פורסם בנבו, 27.02.2001) (להלן: "עניין יוספי") לפיהם: "בצד המשקל הרב הניתן לזכותו של בעל דין למיצוי יומו בבית המשפט, בבחינת זכות בעלת אופי חוקתי, מוטל על מבקש הביטול נטל שכנוע להראות כי לא החמיץ את זכות הגישה לבית המשפט וכי ישנה ממשות עניינית בבירור התביעה נגדו בהתייחס למשקל קו ההגנה שהוא עומד להעלות." (הדגשה לא במקור א.בץ)
64. השוו דברי כב' הש' ריבלין לפיהם "אמת המידה" לאומדן סיכוי הצלחה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות, בנסיבות בהן הוכח כי הצד הנעדר היה מודע למועד הדיון, היא כי "קיים סיכוי טוב כי תשתנה התוצאה אם ינוהל דיון לגופה של התביעה" ראו בדנ"א 464/12 עיזבון המנוחה בועז בתיה נגד בנק אוצר החייל (לא פורסם, 23.4.2012) (להלן: "עניין בועז") עוד נאמר שם, כי ברי כי לשם הכרעה בשאלת סיכויי התובענה, מוסמך בית המשפט הדן בבקשת הביטול לבחון את טענות העותר לגופן, גם אם אין לו צורך להכריע בהן. כך אכן נהג בית המשפט בענייננו.
65. נזכיר כי בהקשר של פינוי מושכר נאמר, כי "טענות בדבר מצבו הבריאותי הקשה וקשיים אחרים שלו ... עם כל הצער, אין נתונים אלה בגדר טענות ממשיות שיכולות לבסס הגנה ולו לכאורה מפני תביעת הפינוי". כאמור בעניין שלום.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

2. מן הכלל אל הפרט

66. יישום אמות המידה לעיל על המקרה שלפנינו מוביל למסקנה ברורה לטעמי, לפיה דין הבקשה להידחות. לצורך התוצאה די בהתעלמות המבקשת מהטעם לאי הגשת כתב הגנה. מעבר לנחוצ, אתיחס גם לטעם לאי ההתייצבות מעבר לנחוצ אראה שאין סיכוי הצלחה.

ד 2 (א) עיתוי הבקשה

67. ראשית, על פני הדברים הבקשה הוגשה בתקופה הקצובה בתקנות. עם זאת, אציין שהמבקשת, מתייחסת לעיתוי ההמצאה הפורמאלית שהיה לדבריה 12.8.20 אך שותקת, לגבי עיתוי הידיעה על מועד פסק הדין. שתיקתה בולטת בשים לב לעובדה הפשוטה שביום הדיון שבו ביקשה דחייה, נתנה על גוף הבקשה החלטה בפתקית והפנתה לפסק הדין שניתן בו ביום דהיינו ביום 28.7.20 ואין מחלוקת שעורך דין פעל מטעמה. אגב מבחינת אופן ההתנהלות, אציין כי במקרה זה עלה מהודעת שהגישה המבקשת רק ביום 24.9.20 ובתגובה להחלטת בית המשפט, כי לא שלחה למשכיר את הבקשה לביטול פסק דין לפי טענתה חמת טעות אנוש. עם זאת ער אני לכך שטענה לא הומצאה לה התשובה.

ד 2 (ב) (1) המבקשת התעלמה מהחובה לתת טעם למחדל מהגשת כתב הגנה

68. שנית – די בכך שהמבקשת לא טרחה לפרט טעם לכך, שלא הגישה כתב הגנה למרות שהמדובר בפסק דין שניתן בהעדר כתב הגנה.

69. המחלל הבסיסי שבמוקד פסק הדין הזה הוא המחלל מלהגיש כתב הגנה במועד. המוקד לא היה בהיעדר ההתייצבות המבקשת. (ראו סעפים 1-5 לפסק הדין) יצוין כי גם בכותרת הבקשה לביטול פסק הדין כתבה המבקשת עצמה: "בקשה לביטול פסק דין בהיעדר הגנה".

לפיכך, ובהתאם לפסיקה העקבית דלעיל חייבת המבקשת להסביר לבית המשפט, את סיבת המחלל מהגשת כתב הגנה, ומדוע להיעתר עתה, לבקשתה לביטול פסק הדין. המבקשת אינה רשאית להתעלם מחובתה והתעלמותה מצויה בעוכריה. כפי שנקבע מפיק כב' הש' שמגר בענין שירסון "מקום שאין בפי בעל-הדין הסבר למחדלו, ידחה בית המשפט את בקשתו" והשוו לחזקה העובדתית שהזכירו בענין בוני הכפר שלפיה, "הדעת נותנת שאילו עשתה כן, הייתה מתגלית גרסה שממילא לא הייתה משמשת עילה להיעתר לה" ולזוסמן

70. שלישית, שתיקת המבקשת בעייתית גם נוכח העדר עוררין על כך שבוצעה, זה מכבר המצאה, של כתב התביעה שלא הוגש כתב הגנה ביחס אליו.

עוצמת המחלל גדלה ביחס ישר לחלוף הזמן הניכר מאז הומצאה כתב התביעה. על חשיבות המועדים ראו למשל בעניין בצלאל.

71. רביעית, וכאמור עסקינן במועד להגשת כתב הגנה בהליך המהיר המיוחד לפינוי מושכר שקצוב במיוחד וקצר. ובמקרה דן, המדובר בחריגה ממשית ממנו.

72. כאמור, אותה תקופה קלנדרית ב"ציר הזמן הכרונולוגי" שזהה להליך רגיל ולהליך מהיר, בעלת משמעות קשה יותר בראי "ציר הזמן הדיוני" בהליך המהיר

73. משלא ניתן לה הסבר נחוץ ובעוצמה המספקת, בפרט לפינוי מושכר כמתיישב עם עניין שלום ברור שלא ניתנו טעמים מיוחדים כמצוות בתקנה 528 לתקנות הנוכחיות ותקנה 176(ב) לתקנות החדשות. המבקשת, לא הגישה כתב הגנה למרות היות עורך דין בתמונה, וראו בענין מקופאל.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

74. חמישית- במהלך התקופה, נתנה החלטה שהתייחסה במפורש להיעדר הגנה, אך גם ללו"ז בשים לב להארכת מועדים עקב נגיף הקורונה, והמשיב נדרש לבצע מסירה אישית של ההחלטה הזאת. בנסיבות אלה, ניתן להבין תחושת זלזול שבלב המשכיר שבדירתו משתמשת המבקשת חודשים ארוכים בלא תשלום החשוב לו.

75. לא אחת הובהר מי שמזלזל במילוי חובותיו כלפי בית המשפט וכלפי יריבו עשוי לשאת בתוצאות מחדליו. והשוו כב' הש לז'ין ברע"א 89 / 442 **איאד עלאלדין נ' מדינת ישראל** פ"ד מג (3) 824, עמוד 826 (1989) (פסקה 3).

2ד (ב) (2) לא די בהסבר מעורפל ודל לסיבת אי ההתייבבות

76. שישית - למעלה מהנחוץ, ולנוכח התייחסות הצדדים לכך שהמבקשת לא התייבבה לדיון אתיחס גם למחדל הזה .

77. אי ההתייבבות אינה טעם מרכזי בפסק הדין. אך גם לגביו ההסבר מעורפל וחסר.

המשיב חלק במפורש על האישור הרפואי כשכינה אותו "אישור רפואי כביכול לפיו היא אינה חשה בטוב" (סעיף 6) וכשטען שבחרה לשלוף אותו ביום הדיון.

78. המסמך הרפואי, שהמבקשת בחרה להציג אכן, לא מבחיר מדוע נבצר ממנה להתייבב לזמן הדיון . בתגובה שהגישה המבקשת היא לא השלימה את החסר .

79. ואכן, לא די באמירה סתמית ועל המבקש לטרוח להגיש מסמכים רלבנטיים, מנקודת הנחה שבית המשפט יבחן אותם כמובהר ומיושם **בענין גולדנברג לעיל**. שם נקבע, כי ראוי לדחות בקשה לביטול פסק דין מבלי לבחון את סיכויי הגנתו של הנתבע כי המסמכים שהוגשו לא נמצאו מספיקים כדי לתמוך את הטענה לדחות בו ביום את הדיון. תואר בין היתר, כי בקשה הוגשה בבוקר אותו היום שאישור לא מפרט את התרופות הניתנות, את מועדי הבדיקות ומהותן ואת הטיפולים הצפויים. עוד צוין שלא מופיעים במסמך שמות הרופאים המטפלים שהאישור חתום על ידי רופאת משפחה, ועל פניו נראה שלא נכתב בעקבות בדיקה. נקבע, כי אין מדובר בתעודת רופא ערוכה כחוק.

80. יתירה מכך אין באישור להבהיר על שום מה לא התייבב עורך דין מטעמה .

81. אגב , ער אני למחלוקת אודות מה שהתרחש סביב מה שכינה המשיב בקשת דחייה קודמת. אולם, בתיק, כאמור מצויה בקשה עם שמה ופרטיה מיום 17.5.20. למסמך הזה גם צורף אישור רפואי הנושא את פרטי הזיהוי שלה ולא נטען שלא נמסר לידיה.

2ד (ג) למעלה מהנחוץ , אציין שבחינת סיכוי הצלחה לא מצדיקה ביטול פסק הדין עתה

82. שביעית, על המבקשת הנטל להראות סיכוי הצלחה לאורם עשוי הביטול להצמיח לה תועלת, כי שמיעת עמדתה עשויה להוביל את בית המשפט להחלטה שונה. כעולה מהפסיקה לעיל, עליה לשכנע בדבר קיום של לפחות, הגנה לכאורית. כעולה **מענין מרגוליס, וכי ישנה ממשות עניינית** בירור התביעה נגדו בהתייחס למשקל קו ההגנה שהוא עומד להעלות כעולה **מענין יוספי** שאין מדובר בהגנת בדים . בעניין בועז בתיה אף דרשו כי "קיים סיכוי טוב כי תשתנה התוצאה אם ינוהל דיון לגופה של התביעה"

83. ברם, מבחינה המהותית- לא ראיתי טעם בביטול החלטה, בשים לב לטענות ולתמונה לעולה מדברי שני הצדדים.

84. כאמור, לעיל, על המבקשת להציג הגנה לכאורה והיא אינה רשאית להסתפק בטענה בעלמא או שאינה מקימה הגנה לכאורה. ראו כמפורט **בענין פרידמן , ענין מרגוליס וענין חלה**.

85. בראי הדיון המהותי -לא ראיתי כל בסיס לפטור את המבקשת מתשלום דמי שכירות ותמורה וזאת למרות שהיא מחזיקה ומשתמשת בנכס של התובע בסיטואציה המתוארת. לא הופנית על ידה לפטור בדיון מתשלום כזה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

86. למעשה בחינת הטענות מראה שההיפך הוא הנכון ואין **ממשות עניינית בבירור** כאמור **בענין יוספי**. אזכיר את עובדות היסוד, עסקינן בתביעת משכיר בטענה להפרת הסכם השכירות עקב טענה עיקרית לפיה המבקשת השוכרת מחזיקה בנכס בלא לשלם לו דמי שכירות להם הוא זקוק. המבקשת שאינה חולקת על ההחזקה במושכר ועל השימוש הרציף בו לאחר שהושכר לה ע"י המשיב שהוא בעל הזכויות בו. היא אינה חולקת שאינה משלמת, זמן ניכר, בעצמה דבר. היא אף אינה חולקת שאדם שתיארה כמכר שלה לא שלם מזה תקופה. לגביו היא מתייחסת למה להסכם ג'נטלמני.
- 2ד (ג) (1) המבקשת חבה בתשלום תמורה כמו בכל עסקת שכירות מהסיבות העיקריות הבאות:
87. המדובר בסיטואציה שהמסגרת הנורמטיבית החלה עליה נשענת בעיקר על דיני השכירות, דיני החוזים הכלליים, דיני עשיית עושר ודיני והקניין וכוללת בראש וראשונה את החיקוקים הבאים **א. חוק השכירות והשאלה, התשל"א-1971** (להלן: "**חוק השכירות**") המתמקד בעסקת השכירות. **ב.** הדין הכללי שבכללו גם **חוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג 1973** (להלן: "**חוק החוזים**") שבראשו עקרון תום הלב שמעוגן במיוחד גם בסעיף ס' 4 לחוק השכירות. **ג. חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א 1970** (להלן: "**חוק התרופות**") שחל גם בלא הוראה מיוחדת אך מתווסף לתרופות השוכר לפי סעיף 23 לחוק השכירות (לרנר 215) **ד.** עוד ראו לציין את **חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979** (להלן: "**חוק עשיית עושר**").
88. בטרמינולוגיה של **חוק השכירות** – הופר חיוב המרכזי לתשלום דמי שכירות שחל כנקודת מוצא על שוכר. סעיף 13(א) לחוק השכירות קובע בפשטות: "**א**) השוכר חייב לשלם למשכיר את דמי השכירות"
89. החיוב המרכזי לשלם דמי שכירות נגזר ממהות השכירות כהגדרתה בסעיף 1 לחוק לפיו: "**מהות השכירות**" 1. שכירות היא זכות שהוקנתה **בתמורה (להלן – דמי שכירות)**, להחזיק בנכס ולהשתמש בו שלא לצמיתות. " (הדגשות לא במקור א.ב.)
90. המבקשת לא צרפה תצהיר של אותו מר סמיון למרות שתואר כמכר קרוב ואף כבן זוג. גם לתצהירה שלה צרפה כל אסמכתא להיותו בחו"ל, לעיתוי יציאתו. ואף אם יצא במועד הנטען ב1.20 לא ברור מדוע בשים לב למיקום שהותו לא יכול היה לחזור. לא הובהר מיקום ההשגות, לא הובהר עיתוי התשלום האחרון במזומן, ומדוע לא שולם טרם היציאה לגרסתה ובאמצעות אדם אחר (סעיף 20), בכל אופן לא הובהרה כל מניעה אף אם המבקש בחו"ל מלמצוא דרך לקיים חיוב.
- 2ד (ג) (3) המבקשת אינה רשאית לסמוך על הסכם ג'נטלמני עם מכר קרוב.
91. המבקשת טענה בבקשתה, ובתצהירה לקיום הסכם ג'נטלמני עם מכר הקרוב. (סעיף 11 לבקשה).
92. לא ראיתי כיצד המבקשת יכולה, להסתמך עליו, כדי לפטור אותה מחבות ומיריבות משתי סיבות עיקריות:
- א. ראשית- המבקשת אינה יכולה לסמוך על הסכם ג'נטלמני של אחר שהוא במילים אחרות "הסכם ידידות".** זאת, הואיל והסכם ג'נטלמני הוא במהותו נעדר תוקף משפטי ודיני החוזים לא חלים עליו. המדובר בהסכם בין צדדים לפיו מה שעשו אינו חוזה מחייב. השוו כב' השופט ברק בע"א 3833/93 **ד"ר יוסי לוין נ' אילנה לוין**, מח(2) 862 (1994) (פסקאות 6-7) שבו בין היתר נאמר: "**אם הצדדים גמרו בדעתם ליצור חיובים משפטיים, המעניקים זכויות ומטילים חובות בתחום המשפט, הרי זה חוזה, ודיני החוזים חלים עליו. אם, לעומת זאת, לא הייתה גמירת-דעת של הצדדים ליצור חיובים משפטיים כאלה, אין זה חוזה אלא הסכם ג'נטלמני, ואין דיני החוזים חלים עליו.**"
- הסכם זה כונה בדניאל פרידמן ונילי כהן, **חוזים** (כרך א, מהדורה שנייה) (2018) כ"מצוי בתחתית הסולם, ואולי אף מחוץ לשלבי".

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

ב. **שנית-** הנתבעת שוהה בדירת התובע, מכוח זכות התובע והיא מושתקת מלכפור בזכותו לפנותה עתה מתוכה. אין מקום שתעלה טענתה לראשונה בעת שהיא נדרשת "להתפנות" למרות שלא טענה אותה כשרצתה ל"אכלס" והמשיכה לאכלס. ראו בהיקש כי בפסיקה כבר נקבע ש"דין הוא כי יש להשתיק שוכר המבקש לטעון כלפי המשכיר שאין הוא בעל דברו, שהרי בעצם ההתקשרות עמו ראה השוכר במשכיר את בעל המעמד והסמכות להשכיר לו את הנכס, שעל כן אינו יכול לכפור בזכויותיו של המשכיר" ראו כב' השופטת נאור ברע"א 7735/09 **חפציבה ים קסאר נגד כהן** (לא פורסם, 29.9.09) (להלן: "**עניין חפציבה**").

ג. ער אני לטענתה, ש"אינה בעלת דין" (שהועלתה בתגובה). ברם מרגע שצורפה כנתבעת להליך המתנהל מולה ממילא הינה בעלת דין, ואת צירופה ניתן להבין נוכח יריבותה.

93. על משקל הנאמר **בעניין שלום**, עם כל הצער בנוגע לטענות המבקשת על קשייה אין נתונים אלה בגדר טענות ממשיות שיכולות לבסס הגנה ולו לכאורה מפני תביעת הפינוי.

ד2(ג)(4) מבקשת אינה רשאית להתנער מתשלום גם לפי הפסיקה והדין כללי

94. יתירה, מכך גם המבקשת המחזיקה בנכס העושה בו שימוש, בידיעת בעליו ובהסכמתם, אף אם לטענתה, שלא על-פי חוזה מפורש, החובה בתשלום "דמי שכירות ראויים" כפי שנקבע מפי כב' השופט ש. לוי בע"א 511/89 **שחף שרתי תעופה נ' רשות שדות התעופה**, מה (5) 643-1991: "לעצם העניין, אין ספק, כי חלה חובה, על-פי דין, על המערערת לשלם דמי שימוש ראויים לבעל הקרקע (על-פי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, או על-פי חוק השכירות והשאלה, תשל"א-1971, סעיפים 1, 12-13). למעשה עולה מהנסיבות, כי בהחזיקה בשטח האמור ובעשותה שימוש בו, בידיעת מינהל מקרקעי ישראל והרשות ובהסכמתם, הרי הפכה המערערת, קרוב לוודאי, לשוכרת של השטח הנדון. אך החובה לתשלום דמי שימוש חלה עליה בכל מקרה ב. ב.וראו גם א' זמיר, מ' ראבילו, ג' שלו, **הפירוש הקצר לחוקים במשפט הפרטי** (תשנ"ו) 534 (להלן: "**הפירוש הקצר**").

95. יוער, כי אין המדובר באיחור בתשלום שהוא קל או זניח, אלא באיחור שברור שפוגע במשכיר הזקוק לו. אף מדובר בהפרה יסודית מוסכמת לפי סעיפים 6 ו-15.2 לחוזה השכירות מול המבקשת. למעלה מהנחוץ, אציין שמדובר גם בהפרה יסודית מסתברת לפי נסיבות העניין. השוו כבוד השופטת ארבל בע"א 10474/03 **עודד הכהן נ' מלונות הים התיכון בע"מ** (לא פורסם, 24.11.05) (להלן: "**עניין הכהן**"). המדובר ב"פגיעה חמורה ביסוד החוזה, עד כדי כך שיהא בה למוטט את בסיסו העסקי של החוזה ולשלול את התועלת שהחוזה נועד להעניק לנפגע" (גבריאלה שלו דיני חוזים 549 (מהדורה שניה, 2003);

ד2(ג)(5) למבקשת אין זכות להחזקה לצמיתות או כאוות נפשה

96. אוסיף, כי המבקשת אינה רשאית בדרכים שונות להנציח את המצב, ולהמשיך להחזיק לצמיתות, במושכר, לאחר תום תקופת שכירות המקורית. והשוו לסעיף 19(א) **לחוק השכירות** וראו השוו כב' השופט דנציגר ע"א 1628/13 **חברת חלקה 184 גוש 6217 בע"מ נ' אילנה ליליאן לוי** פורסם בנבו, 19.08.2014) שקבע כי "העובדה שהצדדים המשיכו לקיים את חוזה השכירות (או החכירה) בהתנהגות, אף מבלי להאריך פורמאלית את החוזה או לחתום על חוזה חדש, מלמדת אמנם על הסכמתם להמשיך את הקשר המשפטי ביניהם כמקודם, אך היא בוודאי אינה מלמדת על הסכמתם להמשיך את הקשר המשפטי ביניהם לנצח... מדובר ביישום של החזקה המושרשת היטב בדיני החוזים, לפיה חוזים אינם נערכים לצמיתות, גם אם מדובר בחוזים ארוכי טווח שלא נקצבו בזמן "

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"ח 32844-03-20 אהרוני נ' משצ'נינובה

תיק חיצוני:

ה.סוף דבר

97. מכל האמור לעיל דין הבקשה להידחות. המבקשת תישא בהוצאות בסך של 1000 ₪. לפנים מהדין אין צו להוצאות נוספות.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"א, 15 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

חתימה